

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar*(25 maj 2000)*

Aktionsgruppen Start, som inrättats på kommissionens initiativ och vars verksamhet slutfördes under 1994, hade som uppgift att bedöma de åtgärder genom vilka en tillräcklig samtrafikförmåga och tjänstekvalitet skulle uppnås inom det transeuropeiska vägnätet. I detta sammanhang hade gruppen lagt fram rekommendationer om harmonisering av trafikmärken.

De diskussioner som fördes i rådet under det franska ordförandeskapet, under första hälften av 1995, har dock visat att rådet inte prioriterar dessa rekommendationer, och inte heller några andra, liknande eller kompletterande åtgärder inom ramen för harmoniseringen av trafikmärken.

Trots detta har kommissionen för avsikt att se över denna fråga i samband med utarbetandet av en rapport om översynen av riktlinjerna för det transeuropeiska transportnätet. Denna rapport kommer att läggas fram inför Europaparlamentet och rådet under sommaren.

Vad beträffar harmonisering av hastighetsbegränsningar lade kommissionen 1988 fram ett förslag till direktiv⁽¹⁾ som syftade till harmonisering av den högsta tillåtna hastigheten för yrkesfordon i gemenskapen. Detta förslag antogs inte, eftersom det var omöjligt att få medlemsstaterna att enas om harmoniserade värden och om klassificeringen av de vägar som de allmänna begränsningarna skulle gälla, men också eftersom vissa medlemsstater åberopade subsidiaritetsprincipen.

Sedan dess har antagandet av rådets direktiv 92/6/EEG av den 10 februari 1992 om montering och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa kategorier av motorfordon inom gemenskapen⁽²⁾, dvs. för tunga lastbilar över 12 ton och bussar över 10 ton, inneburit ett alternativ till införandet av allmänna hastighetsbegränsningar för tunga lastbilar i gemenskapen.

I sitt meddelande om trafiksäkerhet⁽³⁾ av den 17 mars 2000 angav kommissionen utvidgandet av detta direktivs tillämpningsområde till lättare yrkesfordon som en av prioriteringarna.

Därför har kommissionen för avsikt att i enlighet med gällande förfaranden dra tillbaka sitt gamla förslag om harmonisering av hastighetsbegränsningar. Kommissionen har inte för avsikt att inom den närmaste tiden lägga fram nya förslag inom detta område.

⁽¹⁾ EGT C 33, 9.2.1989.

⁽²⁾ EGT L 57, 2.3.1992.

⁽³⁾ KOM(2000) 125 slutlig.

(2001/C 53 E/036)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0858/00**från Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) till kommissionen***(22 mars 2000)*

Ämne: Konflikt gällande användningen av ett varumärke

Kommissionen överväger att hänskjuta Världshandelsorganisationen lösningen av en eventuell konflikt med Förenta staterna gällande en amerikansk lag från 1998, det vill säga kapitel 211 i "Omnibus Appropriation Act".

Förslaget gäller en konflikt om användningen av varumärket "Havana Club" mellan ett företag som till 50 procent ägs av en fransk koncern och till 50 procent den kubanska regeringen, och ett annat företag som anser sig vara den legitima ägaren till ovannämnda varumärke.

Vilka orsaker ligger till grund för kommissionens inblandning i en konflikt som i högsta grad är privat?

Om kommissionen verkligen föreslår att detta ärende skall hänskjutas Världshandelsorganisationen, kan detta ses som att kommissionen avser stödja den aktuella kubanska regeringen?

Tar kommissionen hänsyn till att den kubanska regeringen utnyttjar rättigheter och egendom, som exproprierats utan någon form av kompensation, i strid mot rättsstatens principer?

Svar från Pascal Lamy på kommissionens vägnar

(19 april 2000)

Den pågående tvisten inom Världshandelsorganisationen (WTO) gäller en amerikansk lag, artikel 211 i "Omnibus Appropriations Act" från 1998, vilken enligt gemenskapen och medlemsstaterna strider mot ett antal bestämmelser i WTO-avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (TRIPs). Med tanke på att artikel 211 skulle kunna påverka alla europeiska företag som har affärer med Kuba är kommissionens främsta målsättning att Förenta staterna genomför och tillämpar WTO:s TRIPs-avtal korrekt. Det borde ligga i gemenskapens och dess medlemsstaters intresse att se till att bestämmelserna i WTO:s TRIPs-avtal efterlevs av samtliga WTO-medlemmar.

Den pågående WTO-tvisten rör inte frågan om huruvida utländska expropriationer utan ersättning skall erkännas av andra stater eller inte. I själva verket rör artikel 211 amerikanska varumärken som inte kunde exproprieras av den kubanska regeringen, vilket heller inte skedde. Privatpersoner och företag vars egendom hade exproprierats av den kubanska regeringen förblev ägare till egendom utanför Kuba. Framför allt förblev deras rättigheter till varumärken som registrerats i Förenta staterna opåverkade av den kubanska revolutionen.

WTO-tvisten handlar snarare om behandling av varumärken i Förenta staterna som är identiska med eller liknar varumärken som tidigare tillhörde kubanska ägare som inte lyckades få sina varumärken förnyade hos de amerikanska myndigheterna. Som en följd av de tidigare kubanska ägarnas misslyckande, vilket är oberoende av den kubanska regeringens expropriering av deras tillgångar i Kuba, blev de berörda varumärkena allmän egendom och tillhörde inte längre de kubanska ägarna. Detta var fallet med varumärket "Havana Club" som ledamoten nämner som exempel. Sådana varumärken kan registreras, förnyas och användas i Förenta staterna av nya ägare, dock enbart på vissa villkor. Dessa villkor anges i artikel 211 i Förenta staternas "Omnibus Appropriations Act" som Förenta staterna antog nästan 40 år efter den kubanska revolutionen.

(2001/C 53 E/037)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0865/00

från W.G. van Velzen (PPE-DE) till kommissionen

(22 mars 2000)

Ämne: Genomförandet av direktivet om gemensamma regler för den inre marknaden för el

I kapitel 4 i direktivet om gemensamma regler för den inre marknaden för el 96/92/EG⁽¹⁾ fastställs rollen för driften av överföringssystem. I artikel 7.5 och 7.6 står det följande: "Den systemansvarige får inte diskriminera användare av systemet eller kategorier av användare av systemet, i synnerhet inte till förmån för sina dotterbolag eller aktieägare. Om överföringssystemet inte redan är oberoende av produktions- eller distributionsverksamhet skall den systemansvarige vara oberoende, åtminstone i fråga om ledningsuppgifter, från andra verksamheter som inte har samband med överföringssystemet." I artikel 9 står följande: "Den systemansvarige för överföringssystemet skall bevara sekretessen för kommersiellt känsliga uppgifter, vilka erhållits i verksamheten."

Med tanke på det goda resultatet av överenskommelserna som nåtts mellan kommissionen, medlemsstaterna och nätoperatörerna (TSO:s), har jag följande frågor:

1. Kan kommissionen ge en översikt av hur oberoendet av nätoperatörerna i varje medlemsstat av EU är garanterat?
2. Om det skulle vara så att det i en eller flera medlemsstater skulle finnas nätoperatörer som fysiskt och/eller juridiskt är beroende av moderbolaget, är kommissionen beredd att så fort som möjligt ge en anvisning till de nationella tillsynsmyndigheter som resulterar i att nätoperatören blir oberoende av moderbolaget de jure och de facto?